

Sygn. akt V KO 45/14

## POSTANOWIENIE

Dnia 27 października 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Barbara Skoczowska (przewodniczący)

SSN Przemysław Kalinowski

SSN Andrzej Ryński (sprawozdawca)

na posiedzeniu w dniu 27 października 2014 r.

w sprawie **M. K.**

oskarżonego z art. 284 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

po rozpoznaniu wniosku Sądu Rejonowego w W. zamieszczonego w postanowieniu z dnia 19 września 2014 r., sygn. akt II K [...]

w przedmiocie przekazania sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości

na podstawie art. 37 k.p.k.

**postanowił:**

**przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w O.**

### UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w W., wskazanym postanowieniem, na podstawie art. 37 k.p.k. wystąpił do Sądu Najwyższego z inicjatywą przekazania sprawy oskarżonego M. K. do rozpoznania innemu równorzędnemu sądowi z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości. W uzasadnieniu podkreślił, że kilkukrotne próby przeprowadzenia rozprawy z udziałem oskarżonego okazały się nieskuteczne ze względu na jego stan zdrowia wykazany opinią biegłego z zakresu medycyny sądowej. W konsekwencji wnioskujący Sąd przyjął, że dobro wymiaru sprawiedliwości warunkowane potrzebą doprowadzenia do przeprowadzenia procesu, który okazuje się być mało realny bez odejścia od zasady właściwości

miejscowej sądu, uzasadnia przekazanie sprawy M. K. innemu sądowi równorzędnemu, mającemu siedzibę w pobliżu miejsca zamieszkania oskarżonego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek Sądu Rejonowego w W. zasługuje na uwzględnienie.

Korzystanie z właściwości delegacyjnej w trybie art. 37 k.p.k. może nastąpić wyjątkowo, jako odstępstwo od konstytucyjnej zasady rozpoznania sprawy przez właściwy sąd (art. 45 ust. 1 Konstytucji RP) w sytuacji, gdy zostanie wykazane przez sąd inicjujący to postępowanie, że dobro wymiaru sprawiedliwości wymaga takiego postąpienia (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 5 grudnia 2012 r., III KO 102/12, LEX nr 1231575). Sąd Rejonowy uczynił zadość wskazanemu standardowi i w sposób wystarczający wykazał istnienie okoliczności, mieszczących się w pojęciu „dobro wymiaru sprawiedliwości” użytym w dyspozycji art. 37 k.p.k., które w tym konkretnym przypadku wyczerpuje stan zdrowia oskarżonego uniemożliwiający prowadzenie rozprawy w sądzie miejscowo właściwym (zob. postanowienia SN: z dnia 12 sierpnia 2008 r., sygn. II KO 50/08, OSNwSK 2008/1/1625, z dnia 21 lipca 2011 r., III KO 51/11, LEX nr 860626).

Z opinii biegłego medyka sądowego M. B. wynika, że przy uwzględnieniu stanu zaawansowania licznych zmian chorobowych na które cierpi oskarżony uniemożliwiających jego poruszanie się na dalsze odległości, ma on realną możliwość brania udziału jedynie w czynnościach procesowych przeprowadzanych w Sądzie Rejonowym w O., albowiem na terenie tego miasta oskarżony aktualnie mieszka.

Te okoliczności faktyczne uzasadniały zastosowanie instytucji właściwości z delegacji określonej w art. 37 k.p.k. i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w O., ponieważ tylko w takim wypadku możliwe jest rozpoznanie tej sprawy.

Mając to wszystko na uwadze orzeczono jak w części dyspozytywnej postanowienia.

[aw]